

УДК 616.12+616.379-008.64

ФОРМУВАННЯ СЕРЦЕВО-СУДИННИХ РИЗИКІВ ПРИ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ

Т.В. Строкош, Н.М. Воронич-Семченко

ДВНЗ “Івано-Франківський національний медичний університет”

fisiology@ifnmu.edu.ua

Захворювання серцево-судинної системи залишаються основною причиною передчасної смертності та інвалідизації, що зумовлює необхідність пошуку нових чинників кардіоваскулярних ризиків. Одним із найбільш поширених, але вивчених недостатньо, є інсулінорезистентність, яка зумовлює розвиток множинних гемодинамічних і метаболічних порушень.

Метою даного дослідження є визначення ліпідного спектру крові щурів із інсулінорезистентністю. Дослідження проводили на білих безпородних статевозрілих щурах масою 150-180г (1-ша дослідна група, n=15). Для порівняння аналогічні дослідження проводили на інтактних тваринах (контрольна група, n=15). Для моделювання інсулінорезистентності щури отримували із питною водою 10% розчин фруктози впродовж 8-ми тижнів (Шупрович А.А. зі співавт., 2011). Ліпідний спектр сироватки крові оцінювали за вмістом загального холестерину (ХС), тригліцеридів (ТГ), ліпопротеїнів високої щільності (ХС ЛПВЩ), ліпопротеїнів низької щільності (ХС ЛПНЩ) та обчислювали коефіцієнт атерогенності (КА). У результаті дослідження у тварин дослідної групи виявили збільшення вмісту ЗХС (на 26,7%, $p<0,05$), ХС ЛПНЩ (у 5,5 рази, $p<0,001$) та зменшення вмісту ХС ЛПВЩ (на 51,0%, $p<0,05$) у сироватці крові щодо аналогічних показників у тварин контрольної групи. За таких умов КА у тварин із інсулінорезистентністю збільшився у 3,2 рази ($p<0,05$).

Таким чином, інсулінорезистентність негативно впливає на ліпідний спектр крові, що може суттєво підвищувати ризик розвитку атеросклерозу та призводити до зростання кардіоваскулярних ризиків. Тому інсулінорезистентність можна розглядати, як предиктор розвитку серцево-судинних захворювань.